

MAGASIN FOR EVANGELISK ORIENTMISJON

02 / 2014

98. ÅRGANG

asias millioner

Et misjonseventyr

Vårt engasjement i India

Roald Føreland
Daglig leder, Evangelisk Orientmisjon

De siste to årene har vi støttet et meget strategisk og framgangsrikt misjonsarbeid i India. I dag omfatter det mer enn 500 menigheter med over 30,000 medlemmer, to bibelskoler, en klinikk, to barnehjem, ett eldresenter, en institusjon for spedalske, samt et stort radio og TV-arbeid.

Det hele begynte på 1960-tallet med en foreldreløs gutt, som du kan lese om i dette bladet. Slik er det ofte i Guds rike. Gud bruker det som er tilsynelatende verdiløst i menneskers øyne. Jeg har selv vært i India ved tre anledninger og det har vært store opplevelser. Jeg møtte fattige mennesker som har veldig begrensede muligheter til livsutfoldelse. Men de var fulle av optimisme og tro til Gud. Smilende mennesker. Jeg fikk delta på pastorseminarer og spurte hva som er deres største utfordringer. Noen svarte at de opplevde press fra lokale hinduer, noen var blitt truet på livet. Det var mange problemer av forskjellig karakter, men det problemet som var mest gjennomgående var at kirkebyggene var for små. Dette var altså et seriøst problem; det ble vanskelig å få et godt gudstjenestefelleskap når man måtte ha så mange gudstjenester. Dette ble et stort tankekors for meg.

I Norge har vi store kirkebygg, men det er veldig få folk. Guds menighet er ikke en bygning, men Guds menighet er menneskene som tilhører menigheten. Derfor trenger vi inspirasjonen fra India og andre land der evangeliet går frem. Det er inspirerende å tenke på at norsk misjon har vært med å så evangeliet i Kina, India og mange andre land.

En ting er sikkert: Vi kommer veldig langt med små midler i India. Det koster 200 kr pr måned å støtte en pastor eller en evangelist. Det koster 200 kr pr måned for å ha et barn på barnehjem. Det koster 20.000 kr å sette opp et lite kirkebygg i et jungelområde.

Vårt bidrag er foreløpig beskjedent, men vi håper å sette søkelyset på India både på årsmøte og møter rundt om i landet.

Roald Føreland

VISJON

Evangelisk Orientmisjon (EOM), tidligere kjent som Den Norske Kinamisjon, er en felleskristen misjonsorganisasjon grunnlagt i 1889, som i lydighet mot Jesu misjonsbefaling har som oppgave å utbre Guds rike blant Østens folkeslag og andre områder Gud måtte lede til.

ADMINISTRASJON

Adr: Postboks 5369 Majorstua, 0304 Oslo

Besøksadresse: Dronningens gate 37, 4610 Kristiansand

Tlf: 22 60 94 40 **Mob:** 90 13 80 20 **Epost:** eom@eom.no

Org.nr: 971433841 **Daglig leder:** Roald Føreland (roald@eom.no) **Bankgiro:** 3000.15.76719 **Web:** www.eom.no

Regnskapsfører: Tore Svendsen **Revisjon:** BDO

STYRET

Styreformann: Arild Nordlie **Nestformann:** Allan Neset.

Ivan Wiik, Øyvind Dovland, Anne Johanne Botterud, Knut

Morten Carlsen **Vara:** Ranveig Fjær, Svein Løvdal, Harald Kjevik

ASIAS MILLIONER

Asias Millioner er organ for Evangelisk Orientmisjon og kommer ut 6 ganger i året. **Gjeldende årgang:** 98 **Ansvarlig redaktør:** Roald Føreland **Trykk:** 07 SØR **Layout:** Mediatiger

Forsidebilde: Indisk gutt med sin nye bamse, som han har mottatt av elever på Framnes videregående skole som har prosjekt for å støtte barnehjem i India.

www.eom.no

facebook.com/orientmisjonen

Gud er trofast

ANDAKT

Våre Japan-misjonærer Anniken og Akira Mori har gått gjennom en vanskelig tid nylig. Etter en tid med lav energi ble Anniken gitt en kreftdiagnose. Her forteller hun om sykdomstiden, og hvordan Gud har vært med gjennom alt.

Anniken Mori
Misjonær i Japan

”Dere har ikke møtt noen fristelse som mennesker ikke kan tåle. Og Gud er trofast. Han skal ikke la dere bli fristet over evne, men gjøre både fristelsen og utgangen på den slik at dere kan tåle den.” (1Kor 10:13). Det siste halvåret har for meg vært en spesiell tid, veldig tøff, men også utrolig rik på trøst og velsignelse.

Symptomene

Først kom en kraftig forkjølelse og vekttap-sjokket: 43.9 kg viste vekten 10.september. Legen jeg gikk til i slutten av september ga meg medisiner for forkjølelsen og reagerte ikke særlig på min tale om nattesvette, mavesmerter, utmatelse og feber på rundt 38 hver kveld. 2 uker etter ble jeg undersøkt med ultralyd og hjertet, lever og nyrer var fine. Vi ble enig om at jeg skulle gå til det største sykehuset i byen for kameratester av mave og tarmene og til gynekolog om tarmene var bra. Da jeg kom til på det store sykehuset 6.november, fikk

jeg kamerastrålingen fra munnen, men maven viste bare svak betennelse og var ellers fin. Legen var meget betenkt over resultatet av blodprøven som viste betennelse i 25 og blodprosent rundt 8. Han satte meg opp til kameratest neste onsdag. Det viste seg å være et problem i kvinneorganene. Jeg sa jeg ville gå til den lille kvinneklinikken hvor Hanna ble sjekket som baby. Da den svære tumoren, 10 gange 7 cm rundt en eggstokk, viste seg på ultralyden testen der, var jeg kjempelettet. Endelig viste grunnen til mine problemer seg. Jeg var sikker på at den var godartet...

I nabolaget vårt har vi fått en liten kafe det siste året drevet av en kristen dame, fru Yuda. Hun kom på gudstjenesten vår to dager etter, 1.desember. Da jeg fortalte om svulsten, sa hun at hun kunne hjelpe meg med å få plass på et av de beste sykehusene i Japan, Ganken Ariake Sykehus. Neste morgen sendte hun søknad for meg til sin svoger som er nær venn av hospitalets kontorsjef. Alt to dager etter kom svar at jeg kunne møte opp alt på fredag 6.des.

om formiddagen. Endelig ble det fortgang i sakene og endelig satte jeg alt til side og dro til hotell i Tokyo torsdagen. Beina var opphovnet og vonde, jeg ante alvor.

Om morgenen på hotellet ropte jeg til Gud at jeg måtte bli innlagt med en gang, enda jeg visste det ikke var vanlig. Gud svarte så tydelig at slik skulle det bli. Overlegen på gynekologisk var en kraftig kar rundt 50. Kontorsjefen hadde gått til ham personlig, og de var blitt enige om å ta meg tross sprengt kapasitet nå på slutten av året. Det er vanlig med flere måneders ventetid. Ultralyden viste en tumor til rundt den andre eggstokken, eldre og hardere. ”Her må det CT til!” påstod overlegen.

Kilder i Tåredalen

Det måtte være et medlem av min familie tilstede ved plutselig innleggelse. Akira var i Australia, men David (23) var villig til å komme med en gang. Han forble i Tokyo og besøkte meg hver bidige dag de tre ukene jeg var sykehuspasient. Alt 11.desember ble jeg operert. Da jeg våknet var smilene og håndtrykke-

ne til Akira og David der. Jeg hakket tenner og følte meg iskald, prøvde å bevege hender og tær for å få varmen i meg... ”Jeg må overleve til Hanna kommer fra Norge i morgen,” stod det i hodet på meg. Da søstrene forstod min nød ble jeg snart mer innpakket, og så klissvåt av svette. Ja, jeg var som et aspeløv, men all styggedommen var fjernet, og blodprosenten som var rundt 7 da jeg kom inn på operasjonsbordet, var nå blitt 13. Dagen etter var det opp og gå tur i korridoren. Akkurat da jeg var på beina kom vår kjære datter Hanna (21) inn strålende over å se meg gå (skjønt festet til intravenøst og to slanger fra hull i maven med sine tilhørende poser). Aldri har hun sett på meg så kjærlig og lykkelig.

Et par ganger i den prøvsomme tiden hadde jeg følt meg mett av dage, men Gud hadde svart meg at jeg var ikke ferdig på jorden enda. 1. Kor 10:13 første del kom stadig til megjeg måtte lære gjennom sykdom, gå den veien så mange mennesker må gå. Men hvor lykkelig jeg var at jeg var i livet med mine kjære rundt meg og Paul Mondo (26) i sikte om tre dager! Både den barske overlegen og dr.Kato kom inn morgenen etter inngrepet og ærklærte at operasjonen var vellykket og alt det stygge fjernet. (Ja, det var kreft !) Barnas korelærerinne i Tokyo hadde selv kreft for 10 år siden, og da hun hørte om meg innbød hun mine kjære til å bo på hennes misjon sitt hospits på andre siden av Tokyo for hennes regning så lenge jeg var innlagt!

En annerledes, men rikere feiring
Da vi var samlet alle 5 den 16. des. foreslo Hanna at vi skulle gi hverandre gode oppmuntringsord. Det er den flotteste bursdagsfeiringen jeg har vært med på. De gode ords gaver. Deretter ba vi alle. Himmelen var nær, og vi var nærmere hverandre enn noen gang. Siden ble det mange gode samtaler og betroelser

Anniken Mori

ved de daglige besøkene. Ja, mye humor også. Det var selvsagt en del ubehag og prøvelser for meg, men stadig var det framgang og gleder opp i det hele. Jeg fikk stadig mer krefter til å lese bibelen, og lærte av andre pasienter og de særs søte søstre i tillegg til legene.

Først 27. des. kunne jeg skrives ut. Huset var hverken julepyntet eller julerengjort. Men snart var alle 5 i gang med opprydding. Hanna og Akira var fantastiske med matlaging, og jeg fikk sitte med beina høyt hvor ofte jeg ville. Endelig nyttårsaften ble det tid til privat julefeiring ! Menigheten var en utrolig støtte for oss. De sendte brev og oppmuntringsord og ba og var helt begeistret for at jeg kom på gudstjenesten alt 29. desember. Straks ble det en lang kø av alle som skulle klemme meg.

Etterbehandling

Dagen før jeg forlot hospitalet ville dr Usami snakke med meg om cellegift-behandling. Hun kunne ikke garantere at det ikke var noen celle igjen som kunne spre seg. Jeg kjente gjennom januar en murring inne i meg at jeg burde ta dette særlig fordi det var noen Gud ville jeg skulle møte på hospitalet, særlig en. Jeg var lenge ikke villig og leste mye negativt om cellegift... Vel, det endte med at jeg nå har hatt

to behandlinger. Da jeg kom ned til sykehuset for andre behandling 4. mars var jeg litt lei. Riktignok var jeg blitt spart for kvalme og vekttap og hadde fine verdier og god appetitt, men nesten alt håret var falt av, jeg var blitt en del av luegjengen og grudde meg for ny gift som skulle angripe meg igjen bit for bit. Økonomisk er det heller ingen spøk. Men så hørte jeg plutselig fra Gud da jeg skulle gå inn i heisen: ”Når du kommer opp på sykerommet ditt skal du møte henne som jeg talte om ..i sengen ved siden av deg.” Vi fikk en fin kontakt. Særlig ble hun fascinert da hun fikk høre hvordan Akira og jeg ble gift. Det er umulig å snakke om det uten å snakke om Gud. ”Ansiktet ditt stråler når du snakker om din mann!” kommenterte hun. Hun hadde sett ham i desember og syntes han så snill ut.

I går fikk jeg et nydelig brev fra henne. Gud arbeider i fru Ota som hun heter. Vel 50 år. Strever med at de hvite blodcellene ikke går opp etter en behandling. De var i null og likevel ga de henne ny cellegift. Ellers var den første jeg møtte på avdelingen kjære fru Sato på 77 som har kreft for 3. gang på 20 år. Så lykkelig over å se meg. Vi besøkte hverandre og gikk turer i gangen sammen. Hun ringte forleden, og vi håper å komme samtidig neste gang.

Legene vil gi meg 6 ganger, men jeg tror det blir halvparten. Sist uke ble jeg salvet og bedt etter Jakob 5 av Akira og Henry Gruver som på en spesiell måte er Guds redskap i Japan. De ba også om Guds beskyttelse når jeg nå får en behandling til i april. Jeg går så lenge Guds fred maner meg, men ikke mer. Jeg har faktisk mer energi enn på lenge, legger på meg og fryder meg over livet. Den beste og virkelige etterbehandling er å vandre med Jesus i Hans fred og glede! Igjen og igjen har jeg fått erfare Guds gode utganger på

Et misjons-eventyr fra virkelighetens Sør-India

Fra hindu til kristenleder

Da Jerevatnam Halonen ble en kristen ville det føre til at også hans familie fulgte i hans fotspor. Slik har det blitt etterlatt seg en arv av velsignelse i Sør-India. I dag er hans sønn en ledende pastor.

TEKST & FOTO HARALD KJEVIK, DAGLIG LEDER FOR EVANGELISTENS MISJONSTJENESTE OG STYREMEDLEM I EOM

Jeg møtte han første gang på flyplassen i Mumbai, det må ha vært i 1991. Litt reservert i førstningen, men det skulle bli et nært broderforhold helt til han brått og brutalt ble myrdet på talerstolen tredje april 2003. Jeg snakker om min umistelige venn, Jerevatnam Halonen.

I år kan vi møte en av hans sønner, Prasanth Kumar Halonen, som gjest på årsmøtet til Evangelisk Orientalismisjon, men la oss begynne i den enkle stråhytta. Jerevatnam ble født i Krishna distrikt, i landsbyen Mandadam – ikke langt fra storbyen Machillipatnam. Han visste ikke nøyaktig hvor gammel han var, for han ble født inn i primitive hinduforhold. Det første hans mor fikk øye på like etter fødselen var

Harald Kjevik og hans venn Jerevatnam Halonen, sammen med bl.a. kona Caroline.

en slange som buktet seg fresende ut av stråhytta. Hva annet var da mer naturlig for mor enn å innvie den nyfødte gutten til nettopp - Slangeguden. Som hindugutter ellers ble han utstyrt med gull-

ringer i ørene og nesa. Jeg kan alltid huske at han satte lite pris på disse arrene. Men i denne landsbyen var der også en annen påvirkning – kristne misjonærer fra Finland hadde et barnehjem i landsbyen,

og drev kristent menighetsarbeid. Som fattig hindu så vel mor her en mulighet til å sikre sønnen en god og sikker oppvekst. Det ble i hvert fall slik at den finske misjonæren Armas Illmary Halonen tok gutten til seg på barnehjemmet. Forholdet ble etter hvert så nært at Jerevatnam ble adoptert og kunne bruke det finske familienavnet Halonen. Den finske misjonæren må ha sett tallent og troskap hos den unge gutten – hindumarkeringene ble raskt fjernet, og han fikk opplæring i den kristne tro, frelst og døpt inn i den kristne forsamling.

Et oppdrag for livet

Som ung voksen fikk Jerevatnam sammen med sin unge hustru Carolin i oppdrag å bestyre barnehjem og starte forsamling i fjerntliggende Krishnuniapalem i Øst-Godavari distrikt. Dette ble altså den spede begynnelsen til Misjonstjenestens samarbeidspartner, Evangelisten's Helping Hand (EHH), som Edvard Kjelle startet samarbeid med på 1970-tallet. Den Halonen vi mottar i dag er nest eldste sønn til Jerevatnam og Carolin. Han er øverste leder for EHH, mens tre andre Halonen-brødre har viktige lederfunksjoner i dagens stordrift av EHH.

Nærheten til Finland

Prasanth Kumar hadde nettopp et oppdrag på farens gamle hjemsted – EHH har en rekke forsamlinger i Krishna, og denne gangen skulle han delta i bryllupet til dattera til en EHH-pastor. Tilfellet ville at brudgommen kom fra det samme "finske" barnehjemmet der far til Prasanth i sin tid hadde fått plass. Broder Vaino fra Finland møtte fra barnehjemmet. Han leder nå organisasjonen Indian Christian Assemblies, som ble startet av vår opprinnelige finske misjonær, Armas Illmary Halonen. Hele den indiske Halonenslekta er aktive i denne finsk startede kirkesammenlutningen.

Prasanth Kumar kunne fortelle broder Vaino at han snart skulle til Norge. Hva var da mer naturlig enn at Prasanth også fikk en innbydelse til Finland. Så når besøket her i Norge er over, bærer det til Finland for å treffe broder Vaino som skal guide slik at Prasanth treffer flere ekte finske Halonen-medlemmer. Broder Vaino kunne glede seg stort over at knoppskytingen (EHH) til det finske misjonsarbeidet, nå hadde vokst seg langt større enn "moderforamlingen" i Mandadam.

1. Prasanth Kumar følger i sin fars fotspor ved å oppsøke stammebefolkningen i det indre av jungel- og fjellområder.
2. Arbeidermøtene blir holdt i sykehusets forgård, som er ombygd til en møtesal.
3. Regubilli, pastor Yerravarrapu Prasad og menigheten der kirken reiser seg.
4. Åpning av Puram Church.
5. Prasanth Kumar Halonen på en av de utallige talerstoler.

Guds finger og de lange linjer

Det er jo egentlig en rørende, tankevekkende og inspirerende historie jeg her har kunnet gi dere som presentasjon av årets besøk fra AP, Sør-India til årsmøtet. Det startet med den slangeinnvidde gutten som en finsk misjonær reddet ut av hindumørket.

Når Prasanth Kumar i dag fremstår som en moden, erfaren og utvalgt leder for EHH, har også han sin kallshistorie med mange usikre skritt under protest før kallet ble klart. Jeg husker godt den tynne, sjenerte - men likevel kontaktsøkene unggutten jeg møtte hjemme i Krishnuniapalem i 1991. Framfor de andre brødrene var det alt den gangen Prasanth jeg fikk best kontakt med. Faren gav han lederoppgaver

da det etter 1994 skulle bygges opp et helsestell med sykehus og medical camps i EHH. Slik vokste han inn i oppgavene som en dyktig initiativtager og administrator, men det åndelige gjennombruddet lot vente på seg.

Da den store ulykken skjedde ved Jerevatnams dramatiske bortgang i 2003, var det etter mitt ønske at Prasanth Kumar skulle bli den fremste av brødrene. Jeg sendte han på pastorutdanning ved det kjente Haggai instituttet i Singapore, og her fikk Prasanth sitt åndelige gjennombrudd slik at han i dag gjerne deler administrative oppgaver med brødrene sine for mer helhjertet å

kunne skjøtte sine oppgaver som åndelig leder for 170 forkynnere og deres opp mot 300 forsamlinger. Her må vi legge til at EHH har langt flere forkynnere, for Raimo Juhani Halonen har også ansvar for et stort arbeidslag. Vi håper Orient og Norge vil ta godt imot Prasanth Kumar, som representant for en stor misjonsvirksomhet i Sør-India som takker Norge med å være blant landets fremste forbedere. Så deler vi han så gjerne med Finland der hans betydelige "bestefar" kom fra.

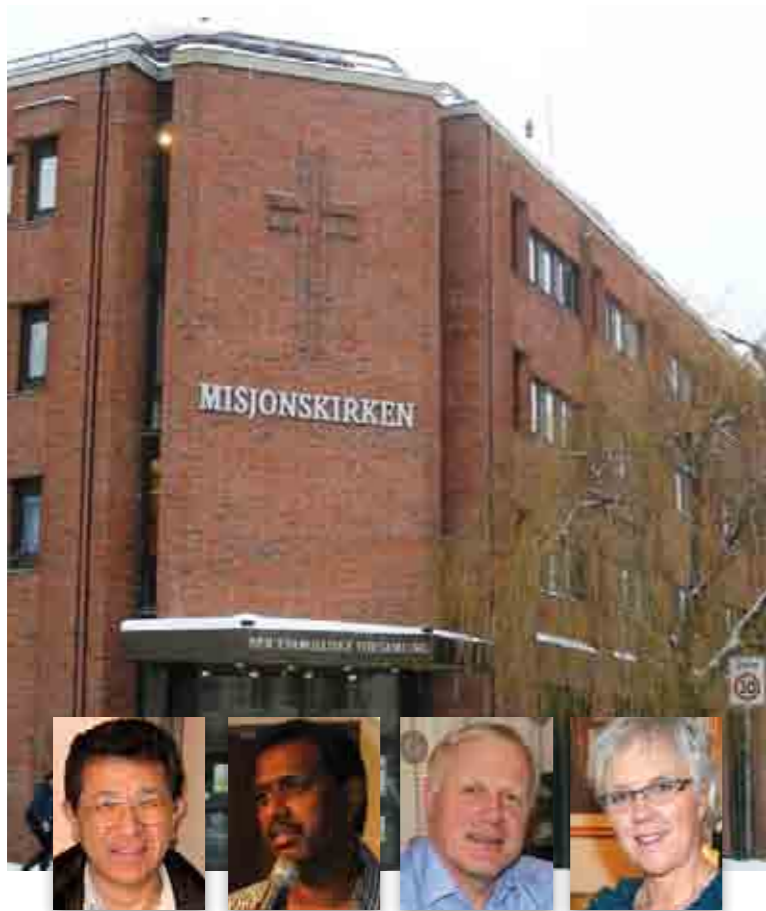
SAMARBEIDSPARTNER

Evangelisten

Evangelistens Misjonstjeneste driver barnehjem, institusjon for spedalske, utdanning for fattige mennesker og en klinikk. Man støtter også 443 pastorer og evangelister.

EOM har fra 2011 etablert en samarbeidsavtale som gjør det mulig for oss å støtte disse fantastiske prosjektene direkte.

EOMs årsmøte 26. april

Velkommen til vårt årsmøte i Misjonskirken på Majorstua.

Fullstendig program

11.-13.00 Årsmøtesaker
13.00 Lunch
14.00 – 16.00 Stort misjonsmøte med besøk fra India og Japan. Samt fokus på Nord Korea

Talere

Prasant Halonen, India. Leder misjonsarbeid som har mer enn 500 menigheter 30.000 medlemmer
Akira Mori, Japan. Leder for Global Mission Center, som driver menighetsarbeid og et omfattende hjelpearbeid for tsunamirammede.
Sang av Møyfrid og Harald Eriksen

Dato: Lørdag 26. april
Sted: Misjonskirken, Majorstua
Påmelding lunch:
eom@eom.no eller ring telefon 226 09 440

Misjonsmøter i Norge

Foruten Orientmisjonens årsmøte vil også våre gjester besøke følgende menigheter denne våren. Vi håper du får oppleve dem der!

Møter med Akira Mori

Torsdag 25. april kl 19.00 Maura bedehus
Lørdag 26. april kl 14.00 Årsmøte
Søndag 27. april kl 18.00 Betania Trøgstad
Tirsdag 29. april kl 19.00 Moen Bedehus, Jaren
Onsdag 30. april kl 19.30 Berøa, Langåker, Karmøy
Fredag 2. mai kl 19.30 Vea Bedehus, Karmøy
Lørdag 3. mai kl 17.00 Farshuset menighet, Bergen
Søndag 4. mai kl 11.00 Misjonskirken Bethel, Bergen
Søndag 4. mai kl 16.00 Lervåg Bedehus
Mandag 5. mai kl 19.30 Menigheten Kilden, Åsane, Bergen

Møter med Prasant Halonen

Lørdag 26. april 14.00 Årsmøte Misjonskirken på Majorstua
Søndag 27. april 17.00 Sogn Frimenighet, Leikanger
Mandag 28. april kl 20.00 Framnes Videregående skole, Nordheimsund, åpent møte
Tirsdag 29. april kl 20.00 Framnes Videregående skole, Nordheimsund, åpent møte
Onsdag 30. april Eikelandssosen
Søndag 4. mai 19.00 Sødal bedehus, Kristiansand

Eva Stray med den eneste gaven hun fikk på 70-årsdagen; et håndlaget broderi fra Nord Korea

Jubileumsgave til Nord-Korea

24. mars fylte Eva Stray, fra Randaberg, 70 år. I stedet for gaver til seg selv samlet hun penger til vårt prosjekt i Nord-Korea.

Eva Stray har gode venner. Da hun inviterte til 70-årsfeiring hadde hun på forhånd annonsert at alle gaver skulle gå til Evangelisk Orientmisjons drivhusprosjekter i Nord-Korea. De generøse gjestene gav mer enn nok penger til ett drivhus.

– Jeg fikk ideen ved at to venninner gjorde det samme, sier Eva, som

understreker at det kanskje ikke hadde blitt noen fest om det ikke hadde vært for at hun hadde et prosjekt å fokusere på.

Vi gratulerer med dagen på etterskudd og takker så mye for gaven!

Vil du være med til Japan?

EOM arrangerer misjonsreise til Japan i november. Påmelding til eom@eom.no

Datoene er ikke helt fastsatt enda, men turen blir i november. Vi ønsker å legge til rette for at venner av misjonen skal få en opplevelse av Japan-feltet. Det blir blant annet besøk på Global Mission Center ledet av Anniken og Akira Mori, besøk til flere av menighetene som er startet

av EOMs misjonærer og sightseeing i et fascinerende annerledes land. Reiseledere Marianne og Arild Nordlie.

Prisantydning er 15.000 kr

BØNN

KINA

Takk for gode frukter av arbeidet vårt i Kina.

Be for våre minoritetsmisjonærer. De går gjennom store utfordringer for evangeliet.

JAPAN

Takk for at Anniken har vært i gjennom en vellykket operasjon, og at hun nå er kommet til krefter igjen.

Be for at Akira skal få åpne dører for sitt vitnesbyrd i det han besøker Norge i vår.

Be for arbeidet ved Global Mission Center og visdom i dette.

NORGE

Be for årsmøte og for de mange misjonsmøtene som skal være i april og mai.

Takk for alle våre viktige støttepartnere og givere.

INDIA

Takk for at Prasant får komme til Norge og årsmøtet i vår.

Takk for alle prosjektene og de gode fruktene av arbeidet.

Be for misjonærtrening, barnehjem og tv-produksjon.

NORD-KOREA

Be for fortsatt åpne dører for vårt drivhusprosjekt.

Takk for alle dem som nå får sunn mat gjennom våre prosjekter i landet.

Be for åpne dører for evangeliet.

Verset

Vær edru og våk! Deres motstander, djevelen, går omkring som en brølende løve for å finne noen å sluke

1 Pet 5:8

Gunnar Ruud as

www.gunnarruud.no - post@gunnarruud.no

catering-selskapsmat

snitter - koldtbord - rundstykker - baguetter - forretter - hovedretter - gryteretter - desserter - kaker - grillmat
Tel: 23 30 25 00 - Norderhovsgt 7, 0654 Oslo

Kjøkken for enhver smak i alle stilarter og prisklasser!

Finne din nærmeste Strai Kjøkken & Bad forhandler på www.strai.no

BYGGMESTER Jørgen Dovland AS

Nybygg - påbygg - rehabilitering
Vi bygger din drømmebolig

Skjervegata 94,
4614 Kristiansand
Tlf: 380 98 209

Projektor, tolkesystem og alt i AV-utstyr

Gunnar Andås

- ein leverandør som bryr seg

6100 Volda - Tlf. 70 07 85 11
www.andaas.com

Elektrikerne kommer fra:

Svithun Elektro

- VI KOMMER NÅR STRØMMEN GÅR!

Telefon: 51 70 97 20 • www.svithun-elektro.no

EL-PROFFEN

Holte Eiendom A/S

Postboks 1622 Lundsiden, 4688 Kristiansand

Prosjekt India

Siden 1960-tallet er det blitt etablert over 500 indiske kirker, som i dag teller godt over 30,000 mennesker! Vil du være med å styrke Indias kristne og deres menigheter?

En gave på 200 kr er nok for et barns kost og losji på barnehjem i en måned.

En gave på 200 kr kan også gi støtte til en pastor eller en evangelist i en måned.

For 20.000 kr kan man sette opp en liten kirke i et jungelområde i Sør-India.

Skattefritak

Det er mulig å få skattefritak for gavene som er gitt til misjonen. Alt vi trenger er fødselsnummer, 11 siffer.

Det enkleste er om du sender dette på e-post til eom@eom.no. Du kan også sende til:
Evangelisk Orientmisjon, Box 5369, 0304 Oslo

MED DIN HJELP SPRER VI HÅP

Bruk gavekonto

3000.15.76719

eller besøk eom.no/gave